

Toimitus • Redaktio • Office

Asolantie 29 b, FI-01400 Vantaa
puh. 0400 578 901
toimitus@kemia-lehti.fi | www.kemia-lehti.fi
www.facebook.com/kemialehti

Päätoimittaja • Chefredaktör • Editor-in-Chief
DI Leena Joutsen 040 577 8850
leena.joutsen@kemia-lehti.fi

Toimituspäällikkö • Redaktionschef
• Managing Editor
Päivi Ikonen 0400 139 948
paivi.ikonen@kemia-lehti.fi

Taitto • Layout
K-Systems Contacts Oy
Päivi Kaikkonen 040 733 3485
taitto@kemia-lehti.fi

Sihtööri • Sekreterare • Secretary
Sanna Alajoki 050 336 5613
sanna.alajoki@kemia-lehti.fi

Mainokset • Annonser • Advertisements
ilmoitukset@kemia-lehti.fi

Myynti • Försäljning • Sales

Mikko Piirainen 044 238 1161
mikko.piirainen@kemia-lehti.fi

Jaana Koivisto 040 770 3043
jaana.koivisto@kemia-lehti.fi

Tilaukset ja osoitteenmuutokset

puh. 03 4246 5370
tilaukset@kemia-lehti.fi

Osoitteenmuutokset / Kemian Seurojen jäsenet

Kemian Seurojen toimisto
puh. 010 425 6302
toimisto@kemianseura.fi

Tilauhinnat

Kotimaassa 105 euroa (kestotilaus 95 euroa),
muut maat 145 euroa
Kouluille 49 euroa | www.aikakaus.fi
Prenumerationspris i Finland 105 euro,
övrige länder 145 euro
Subscription price (out of Finland) EUR 145
Irtotilaukset/Lösnummer/Single copy EUR 16

Kustantaja • Utgivare • Publisher

Kempulssi Oy
Toimitusjohtaja • Verkst. direktör
• Managing Director
Leena Joutsen 040 577 8850
leena.joutsen@kemia-lehti.fi

Toimistopäällikkö • Kontorschef • Office Manager
Sanna Alajoki 050 336 5613
sanna.alajoki@kemia-lehti.fi

Toimitusneuvosto • Redaktionsråd

• Editorial Board

Johtaja Susanna Aaltonen, Kemianteollisuus ry
Laboratoriopäällikkö Susanna Eerola, Roal Oy
Toimitusjohtaja Saara Hassinen, Terveysteknologian Liitto ry
Emer.prof. Matti Hotokka, Åbo Akademi
Toimituspäällikkö Päivi Ikonen, Kemia-Kemi
Toiminnanjohtaja Heleena Karrus, Kemian Seurat
Päätoimittaja Leena Joutsen, Kemia-Kemi
Tiedetoimittaja Sisko Loikkanen
Professori Jan Lundell, Jyväskylän yliopisto
Emer.prof. Markku Räsänen, Helsingin yliopisto

Aikakauslehtien Liiton jäsenlehti
Keskipainos 5 000, erikoisnumeroilla
300–3 000 kpl:n lisäjakelu.

Forssa Print, Forssa 2019 | ISO 9002

VASTUULLISTA

JOURNALISMIA

Etukannen kuvat:

Kari Längsjö, Kiihto,
Salla Merikukka ja
Juha Granath.

Turvallisesti verkossa

SEN KOULUAAMUN katkaisi ilma-hälytys. Opettajan komennosta lapset ampuvat ulos kadulle, kohti pommi-suojaa. Tyttö vilkaisee taakseen ja näkee koneiden lähestyvän.

Sain hiljattain tilaisuuden tutustua kahteen vanhempaan rouvaan. Puhe kääntyi talvisotaan, jonka syttymisestä tulee marraskuun lopussa 80 vuotta.

Toinen juttukumppaneistani oli sodan sytyessä kymmenen, toinen vasta neljän vanha. Nuoremman muistiin on piir-

tynyt ulos rientävä äiti, joka tempaa lapsen syliinsä. Tyttö rimpuilee kaikin voimin, sillä rakas mollamaija on tipahtanut maahan. Mikä helpotus, kun äiti kääntyy ja nukkeriepukin pääsee suojaan.

OMIEN LASTEMME ei tarvitse tänä päivänä pelätä sotaa. Suojassa pahalta he eivät silti ole. Nykyajan vaarat kulkevat mukana älypuhelimissa.

Verkko on ympäristö, jossa lapsista seksuaalisesti kiinnostuneet pääsevät huomaamattomasti lähelle kohteitaan. Kun vuorovaikutus on luotu, lapsi voidaan houkutella tai kiristää tapaamiseen, tai hän voi tulla hyväksikäytetyksi yksin omassa huoneessaan.

Vaikka tilanne ei etenisi niin pitkälle, on tavallista, että alaikäinen joutuu kohtaamaan hämmentävää aineistoa tai rikollista häirintää esimerkiksi etsiessään tietoa mieltä askarruttaviin kysymyksiin omasta kehityksestä ja seksuaalisuudesta.

Tarjolla on myös rakentavia vastauksia ja turvallisia sivustoja. Liikaa on kuitenkin ahdistavaa sisältöä ja yhteisökanavia, joissa keskustelun avauksena voi saada silmilleen sukuelinten kuvia.

Ahdistelun uhkalle ei ole alaikärajaa. Siksi meidän vanhempien, opettajien ja lähiäikuisten on kartutettava lasten turvataitoja varhaisvuosista lähtien.

Ennen kuin lapsi saa älypuhelimien, hänen tulisi saada tietää, miten toimia, jos vastaan tulee kummalliselta tuntuvaa. Lapsilukot eivät estä katsomasta kaverin laitetta.

AIKUISTEN TEHTÄVÄ on luoda verkon viidakkoon opasteita ja turvallinen reitti ulos; emmehän päästä lasta liikenteeseenkään selviytymään omin avuin. Helposti saatavaa apua pitäisi olla tarjolla juuri silloin, kun lapselle herää ensimmäisen kerran epäily siitä, että tämä ei ole ok.

Suhteetonta pelottelua ei tarvita. Voimme jokainen osoittaa toiminnallamme, että olemme turvallisia aikuisia, joille uskaltaa puhua.

Jotkut tekevät enemmänkin. Kohtaamani entiset sotalapset kertoivat jatkavansa vapaaehtoistyötään Pelastakaa Lapset ry:ssä ”niin kauan kuin jalat kantavat”. □

Leena Joutsen

